

viklet, at det er umuligt for ret mange mennesker at forstå. Men nu ved jeg, at der er arbejdet hårdt med at gøre det enklere, og jeg skal bare tilslutte mig, at vi i udvalget bruger lidt tid på at se på, om det kunne forenkles yderligere.

Jeg er godt klar over, at det er et vanskeligt arbejde, og al den stund de her forslag faktisk på nogle områder betyder en forbedring af retstilstanden i Danmark med hensyn til at beskytte natur og miljø, skal vi selvfølgelig ikke blive ved med at udsætte vedtagelsen af lovforslagene. Men det er jo vigtigt, ikke bare at folketingsmedlemmerne ved, hvad de stemmer for, men også at de mennesker, der skal udføre tingene ude i virkeligheden, har en lille mulighed for at sætte sig ind i reglerne. Det gør det nemmere at overholde dem, og hvis nogen skulle bryde dem, kan man i hvert fald sige, at der burde folk have vidst bedre.

Det er rigtigt, at de her lovforslag lægger op til en skærpende på en række områder i forhold til den gældende lov. De omfatter flere erhverv end den hidtil gældende miljøskadeerstatningslov, som mest omfatter særlig farlig industri, særlig store virksomheder og store landbrug m.m., og det er vi selvfølgelig enige i er godt. Det er rigtigt, at det er en god ting at få gennemført forurenere betaler-princippet i større udstrækning i dansk lovgivning, end det gælder i dag, og der er også i det her lovforslag i højere grad lagt vægt på forpligtelsen til at forebygge miljøskader. Så der skal sådan set ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten, præcis som vi sagde ved førstebehandlingen sidste gang, hvor vi godt nok forstod lidt mindre af det, end vi gør i dag, vil støtte de her lovforslag og deres vedtagelse.

Men når det er sagt, synes jeg også, at man er nødt til at sige, at det jo fremgår af høringssvarene, at en række erhvervsorganisationer er meget glade for, at regeringen har benyttet de muligheder, der er, for at lave undtagelser i forhold til direktivet, altså at sikre sig, at miljøbeskyttelsen og naturbeskyttelsen nu heller ikke tager fuldstændig overhånd. Sådan må man forstå tilfredsheden fra erhvervsorganisationernes side. Og det fremgår da også meget klart, at man ikke fra regeringens side på nogen som helst områder har forsøgt at gå længere, end EU-direktivet kræver.

Det er vel desværre en af konsekvenserne af EU-reguleringen på det her område, at det godt kan være, at man indimellem vedtager nogle forbedringer i EU, men til gengæld kan man

også være fuldstændig sikker på, at den danske regering ikke har nogen som helst intentioner om at gå videre, og argumenter imod er som regel af en karakter, der handler om, at når EU ikke kræver det, må vi gøre ligesom de andre lande i EU, så vi ikke stiller erhvervslivet dårligere end i andre EU-lande. Til gengæld har man altså heller ingen intentioner om at stille natur og miljø bedre end i andre lande.

Det kunne selvfølgelig være et argument, men hvis man f.eks. tager spørgsmålet om, at lovforslaget kun omfatter skader på internationale naturbeskyttelsesområder, Natura 2000 og beskyttede arter, vil det sige, at natur uden for de internationalt beskyttede områder, herunder områder udpeget som særlige naturbeskyttelsesområder og fredede områder af § 3-naturtyper, ikke er omfattet. Og så sker der faktisk det, at man her i Danmark vedtager en gennemførelse af EU-direktivet, som i forhold til natur- og miljøbeskyttelse i hvert fald er mindre ambitiøs end den, man gennemfører i Sverige, hvor man netop har taget udgangspunkt i Rioprotokollen fra 1992 om biologisk mangfoldighed og derfor har valgt at lade direktivet omfatte et mere bredt område, altså de svenske nationalt udpegede områder og arter.

Det betyder, at vi faktisk synes, det var værd dels at undersøge, om det ikke var muligt at gå i retning af det, som svenskerne har gjort, dels selvfølgelig også at prøve at finde ud af – hvilket jeg tror SF's ordfører var inde på – hvad det nu er, man gør i andre lande. For der er sådan set ingen grund til, at Danmark er det land, som er tættest på at underimplementere i EU. Vi skulle måske hellere have et ambitionsniveau, der var en smule højere. Det vil vi i hvert fald tage op, også fordi det jo er sådan, at når man ser på den natur, vi har i Danmark, må man sige, at det jo ikke er, fordi vi har så meget af den. Derfor synes vi måske, at det er urimeligt, at man gør forskel på virksomheder, der ligger i eller i nærheden af internationale naturbeskyttelsesområder, og virksomheder, der ligger i nationale naturområder.

Det er vores opfattelse, at man selvfølgelig kan sige, at man måske ikke i tilstrækkeligt omfang til at sikre en effektiv opfølgning på, at vi rent faktisk har udpeget nogle områder til nationale naturområder, har fastlagt en status for dem. På den anden side må man jo fastholde, at de nationale naturområder naturligvis er udpeget med et bestemt formål, og så er det selvfølgelig muligt at se, om et område bliver skadet, i